

Uutiskatsaus

10.12.41 klo 6.

HYÖKKÄYS VIENAN KANNAKSELLE JATKUU MENESTYKSELLISENÄ. Poventsasta kaakkoon johtavalle tielle on ruuhkautunut pakenevia viholliskolonnia, joita Suomen ilmavoimat ahdistavat tuhoisin tuloksin. Eilen ilmoitettiin, että suomalaiset ovat katkaisseet ryssien pakotien valtaamalla Äänisjärven yli hyökäten Pigmatkan kylän Äänisjärven koillisrannalla. Ryssät ovat avanneet Vienanmeren kanavan sulut Voljärven eteläpuolella, jolloin Poventsan itäpuolinen rantamaa on jäänyt tulvaveden alle.

MITEN ITÄ-KARJALA ASUTETAAN. Ylipääällikkö on kiinnittänyt Valtioneuvoston huomion siihen, että kaikki keinottelu Itä-Karjalan rikkauksilla on jyrkästi estettävä. Varsinaisten itäkarjalaisien ohella on uusia maakuntia asutettaessa etusija annettava "tilottomaan väestöön kuulville työkykyisille invalideille, entisille kunnan aluupseereille ja rajajääkäreille sekä heidän perheilleen ja yleensä sodassa kunnostautuneille sotilaille". Siten nousee Itä-Karjala varmin ja nopein bolshevistisesta alennustilastaan.

SUOMENLAHDEN SAARILTA kuuluu nyt yhtenäen ryssien räjäytyksiä.

SAKSAN ITÄRINTAMALLA on hiljaista, mutta saksalaiset vakuuttavat, etteivät he aio vaipua talviunee.

JAPANI ISKEE. Yhä uusia japanilaisia maihinnousujoukkoja saapuu Siamin, Malakan niemimaalle ja Filippiinien saarille. Toissailtana japanilaiset marssivat Bancockiin, Siamin pääkaupunkiin. Englantilaiset ilmoittavat, että Malakan niemimaan pohjoisosassa riehuvat kiivaat ja sekavat taistelut. Japanilaiset hyökkäävät Singaporea kohti.

PANIIKKIA AMERIKASSA. Kahden japanilaisen lentodivisioonan tiedetään käyneen aivan San Fransiscon edustalla. Sacramenton edustalla huntuun olevan japanilaisen emäläivan. Ilmahälytykset ovat "Villissä Lärnessä" aiheuttaneet villiä pako-kauhua.

VENÄLÄISET LAIVAT poistuvat Tyyneltä valtamereltä lähimpiin englantilais-amerikkalaisiin satamiin. Japani ei sano unkaavansa ryssiä. Ranska ja Argentiina pysyvät puolueettomina.

"MILLAISET KOKARDIT NIILLÄ ON?" kysyivät II Pataljoonan pojat kuultuaan Englannin sodanjulistuksesta.

Päivän haastattelu.

Kersantti Juhon Myyrynen

Varkaudesta kertoi kotomuksistaan Raskaan krh-joukkueen tulenjohtoaliupseerina:

Pihlaisten kylässä tulenjohtajamme sai tehdyksi tavallista enemmän kiusaa vanjoille, ja siksi jo kerran tuli mietityksi ihmiselämänsä laatoavaisuutta.

Tulenjohtopaikkamme oli silloin, elokuun 28. päivänä, Vaurio-Peter kompanian etulinjassa erään kirkonkellarin vinnillä. Kellarin luona ryssiä läksi hyökkäämään 300 metrin päässä olevasta metsämaasta suoraan meitä kohti. Meidän meitrien päähän meistä ne pääsivät, silloin alkoivat kirkonkellari ystävä kranaatteja ylitse me ryssien sokaan, ja me autoimme innokkaasti kiväärillämme. Vihollisen hyökkäys päättyi annettuamme kaksi tulivoittoa heille, ja viitisenkymmentä vanjoa näkyi vetäytyvän erääseen taloon. No me ohjasimme kranaatit heidän perään, ja ryssät painelivat takaisin metsämaallekseen niin että töppöset vilkuivat. Pohjoisesta tuli siinä vielä lisää ryssiä, joten me annimme suruatomasti kranaatteja ja näimme, miten eräälläkin polulla ryssä lensi riekaleina ilmaan. Klo 17 yönä Vanninen käski lopettaa, koska me olivat kiertämässä ryssien selkään.

Yöllä kiersimme, kylän rannasateen yhä jatkuessa, motin länsireunaa etelään, ja samalla näimme hävityksen kauhistuksen, 17 vallattua tykkiä ja kaiken muun sotasaaliin. 300 vankia läksi marssimaan pohjoiseen, me jatkoimme matkaa etelään."

"Tätä otetaan, ja paljon!"

Oli kaksi 2. Kompanian sankaria, Utrainen ja Halmevalo, heti Pihlaisten motin lauettua. Aamuhälytyksestä kaverukset ryhtyivät vauhtia eristä luormaa, ja Utrainen ihessä ikkynäksi nostaessan pöytäsiunaus puukko, täällä on siunattu."

Halmevalo antoi laukan, ja Utrainen leikkasi. "Sitkeätä on, pirun sitkeätä. Mutta tätä otetaan, ja paljon!" Samassa hänellä oli silmänneeksi sikaa tarkemmin ja kaverit leikkaneensa. - emme sano mitään.

Mutta sen perässä ei Utraista ollut vaikea saada nauttimaan. Parvitsi vain tarttua määrättyyn ruuinaan ja hikkaista:

"Tätä otetaan, ja paljon!"